

samfundsøkonomiske balance, *dels* finansministerens og mine bemærkninger i tilslutning til de lovforslag, der blev fremsat samme dag henholdsvis om forhøjelse af lejeværdien for nyopførte og nyervervede parcelhuse og ejerlejligheder, om præmiering af boligopsparingskontrakter og om ændringer inden for realkredititten.

Inden for boligområdet er det jo ikke mindst udviklingen på obligationsmarkedet, som påkalder opmærksomhed. Dette forhold blev gjort til genstand for nærmere undersøgelse i udvalget vedrørende obligationsmarkedets forhold, der fremhævede den svigtende balance mellem opsparing og investering som en af årsagerne til den skete udvikling på obligationsmarkedet.

Som et af midlerne til at bedre denne balance pegede udvalget på den øgede opsparing, der ville være forbundet med en nedsættelse af afdragstiden for realkreditlånene og en større egenkapital i nybyggeriet, men som det vil erindres, gav regeringen den 9. december udtryk for, at de øgede byrder burde hvile på et bredere grundlag, end obligationsmarkedsudvalget havde haft mulighed for at forudsætte, så nybyggeriet ikke ensidigt skulle bære vægten af den nødvendige stramning.

Som led i den normalisering af boligforholdene, der var hensigten med boligforliget, blev der i 1966 og 1967 gennemført en række love, der bl. a. havde til formål at udjævne afstanden mellem lejeniveauet i henholdsvis den eksisterende boligmasse og nybyggeriet. Siden 1967 har udviklingen imidlertid været en sådan, at det nu må erkendes, at denne lovgivning ikke har ført og næppe vil føre til en normalisering i det forventede omfang. Tværtimod synes afstanden mellem de 2 lejeniveauer at blive stadig større.

Det er jo i dag stadig væk sådan, at beboerne i store dele af den eksisterende boligmasse nyder økonomiske fordele, når der sammenlignes med de familier, som er henvist til at bosætte sig i de nye og langt dyrere boliger. Den arbejdsgruppe med repræsentanter for boligministeriet og Fællesorganisationen af almennyttige danske Boligselskaber, som jeg omtalte den 9. december, har afgivet en rapport, der vil blive omdelt, så snart den foreligger trykt. I denne rapport er nævnt nogle eksempler på størrelsen af lejen — inden der sker fradrag for boligsikring — i det almennyttige byggeri, der belyser afstanden mellem lejeniveauerne. I det lejevurderede byggeri, d. v. s. byggeri, der er taget i brug frem til 1963, er lejen pr. m² således 40-70 kr. varierende efter byggeriernes alder, udstyr, beliggenhed o. s. v., medens den i byggerier, der er taget i brug i 1968, er 86-100 kr. I det nyeste byggeri, som er påbegyndt i januar i år, er lejen budgetteret helt op til 95-160 kr. pr. m². Overført til en 80 m² stor lejlighed af bedste standard vil dette betyde en husleje-afstand fra knap 6.000 kr. op til godt 12.000 kr. For den sidstnævnte bolig er der endda tale om en leje, der er reduceret som følge af rentesinkingen.

Selv om afstanden mellem lejeniveauerne mindskes som følge af